

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

1 APRIL 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijks-personeel en het daarmee gelijkgesteld personeel, en van het Koninklijk besluit van 26 december 1938 betreffende de pensioenregeling voor het gemeentepersoneel.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE SWEEMER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsvoorstel, zoals het door zijn indiener en door de Regering werd geamendeerd, strekt er toe een einde te maken aan de ongelukkige toestand van de weduwen die een Rijksambtenaar of een militair na hun oppensioenstelling hadden gehuwd.

Deze weduwen, evenals de uit dergelijke huwelijken gesproten kinderen, hebben in de thans geldende wetgeving geen recht op pensioen, hoewel hun echtgenoot

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Belle.

A. — Leden : de heren Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte. Van Winghe. — Blum.

Zie :

349 (1954-1955) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

1er AVRIL 1958.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé et l'arrêté royal du 26 décembre 1938 relatif au régime des pensions du personnel communal.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. DE SWEEMER.

MESDAMES, MESSIEURS,

Cette proposition de loi, telle qu'elle a été amendée par son auteur et par le Gouvernement, tend à mettre fin à la situation malheureuse des veuves qui avaient épousé un agent de l'Etat ou un militaire après leur mise à la retraite.

Ces veuves, de même que les orphelins issus de semblables mariages, n'ont aucun droit à la pension dans la législation actuellement en vigueur, bien que leur mari ait versé

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Belle.

A. — Membres : MM. Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Membres suppléants : MM. Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte. Van Winghe. — Blum.

Voir :

349 (1954-1955) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Amendements.

tijdens zijn loopbaan de regelmatige bijdrage heeft gestort ten bate van het fonds voor overlevingspensioenen.

Het voorstel strekt ertoe deze weduwen of dezelfde voet te plaatsen als deze die een ambtenaar of een militair in actieve dienst hebben gehuwd, onder de hierna uiteengezette voorwaarde.

Deze voorwaarde legt een minimumduur van twintig jaar deelneming aan het fonds voor overlevingspensioenen op. Zij vloeit voort uit het feit dat het hoofdargument hetwelk ten voordele van de weduwe zonder pensioen ingeroepen wordt, luidt dat de echtgenoot gedurende gans zijn loopbaan aan dit fonds een substantiële bijdrage heeft gestort, bijdrage die zonder uitwerking bleef zo hij na zijn pensioenstelling huwde of opnieuw in het huwelijk trad. Het is dus logisch, zo men met dit argument rekening houdt, een minimumduur van deelneming te eisen die op een redelijke wijze op twintig jaar werd geraamd.

Deze voorwaarde wordt eveneens vereist wat de wezenpensioenen betreft.

Daar bovendien het leeftijdsverschil tussen echtgenoten, hetwelk een beslissend element is in de kosten van de overlevingspensioenen, dikwijls groter is wanneer het huwelijk laatsttijdig werd aangegaan, is het nodig gebleken ten opzichte van de door het voorstel bedoelde weduwen de door de geldende wetgeving bepaalde verminderingen te verscherpen.

Ten slotte voert het geamendeerd voorstel een vergoeding in wegens begrafeniskosten ten voordele van de rechthebbenden van de houders van een rustpensioen ten voordele van de Schatplichtig of van de Rijkswerkliedenkas, vergoeding die gelijk is aan één maand pensioen met een maximum van 10.000 frank.

Het gaat hier om een uitbreiding tot de sector der pensioenen van een maatregel die de rechthebbenden van in activiteit overleden personeelsleden reeds sedert lange tijd genieten.

De door de auteur van het voorstel ingediende amendementen brengen aan de koninklijke besluiten n°s 254 en 255 van 12 maart 1936 de nodige wijzigingen ten einde het hiervoren bepaald doel te verwezenlijken.

De verwijzing naar het koninklijk besluit van 26 december 1936 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel die voorkwam in artikel 2 van de oorspronkelijk tekst van het voorstel werd ingetrokken daar naar luid van artikel 1 van de wet van 25 april 1933, gewijzigd bij de wet van 27 december 1933, de gemeenten gehouden zijn aan de rechthebbenden van de leden van hun personeel een pensioen te verlenen berekend volgens de regels van toepassing op de rechthebbenden van het Rijkspersoneel.

Er dient nochtans op gewezen dat deze verplichting in dit geval niet van toepassing is op de vergoeding wegens de begrafeniskosten daar deze niets heeft te maken met de pensioenen.

Het is ten slotte niet van belang ontbloom in enkele woorden de draagwijdte uit te leggen van de door de regering ingediende amendementen.

Daar de Kas van weduwen en wezen van de militairen beneden de rang van officier slechts met ingang van 1 januari 1922 werd opgericht, is het billijk aan de militairen die, vóór deze datum, zich in de onmogelijkheid bevonden bijdragen te storten met het oog op de vorming van een overlevingspensioen ten voordele van hun rechthebbenden, toe te staan de werkelijke diensten die ze hebben bewezen, in rekening te brengen voor het vormen van het minimum van 20 jaar waarvan het voorstel het verlenen van een overlevingspensioen aan de weduwe die een gepensioneerde militair heeft gehuwd, afhankelijk stelt.

Nochtans wordt een minimum duur van één jaar aansluiting bij één van de Kassen van weduwen en wezen vereist, ten einde de door het voorstel bedoelde weduwen niet voordeliger te behandelen dan dezen die een militair in actieve dienst hebben gehuwd.

pendant sa carrière la cotisation réglementaire au profit du fonds des pensions de survie.

La proposition tend à mettre ces veuves sur le même pied que celles ayant épousé un fonctionnaire ou un militaire en activité de service, à la condition exposée ci-après.

Cette condition impose une durée minimum de participation de vingt années au fonds des pensions de survie. Elle découle du fait que l'argument principal invoqué en faveur des veuves sans pension faisait valoir que le mari avait apporté, durant sa carrière, une contribution substantielle à ce fonds, contribution qui devenait inopérante s'il se mariait ou se remariait après sa mise à la retraite. Il est donc logique, si l'on tient compte de cet argument, de requérir une durée minimum de participation qui a été estimée de manière raisonnable à vingt années.

Cette condition est également requise en ce qui concerne les pensions d'orphelins.

En outre, comme la différence d'âge entre les époux, qui est un élément déterminant dans le coût des pensions de survie, est souvent plus élevée lorsque le mariage a été contracté tardivement, il a paru nécessaire de renforcer, à l'égard des veuves visées par la proposition, les réductions prévues par la législation en vigueur.

Enfin, la proposition amendée instaure une indemnité pour frais de funérailles au profit des ayants droit des titulaires d'une pension de retraite à charge du Trésor public ou de la Caisse des ouvriers de l'Etat, indemnité qui est égale à un mois de pension avec maximum de 10.000 francs.

Il s'agit, en l'espèce, de l'extension au secteur des pensions d'une mesure dont bénéficiaient depuis longtemps les ayants droit des agents décédés en activité de service.

Les amendements introduits par l'auteur de la proposition apportent aux arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936 les modifications nécessaires en vue de réaliser l'objectif défini ci-avant.

La référence à l'arrêté royal du 26 décembre 1938 relatif au régime des pensions du personnel communal qui figurait à l'article 2 du texte initial de la proposition a été supprimée, étant donné qu'aux termes de l'article 1er de la loi du 25 avril 1933, modifiée par la loi du 27 décembre 1933, les communes sont tenues d'assurer aux ayants droit des membres de leur personnel une pension calculée suivant les règles applicables aux ayants droit du personnel de l'Etat.

A noter cependant que cette obligation ne s'applique pas, à l'indemnité de funérailles, celle-ci étant étrangère à la matière des pensions.

Il n'est pas inutile, enfin, d'expliquer en quelques mots la portée des amendements introduits par le gouvernement.

La Caisse des veuves et des orphelins des militaires en dessous du rang d'officier ayant été créée à partir du 1er janvier 1922 seulement, il est équitable de permettre aux militaires qui se sont trouvés, avant cette date, dans l'impossibilité de cotiser en vue de constituer une pension de survie au profit de leurs ayants droit, de compter les services effectifs qu'ils ont rendus, pour former le minimum de vingt années de participation auquel la proposition subordonne l'octroi de la pension de survie à la veuve qui a épousé un militaire pensionné.

Toutefois, une durée minimum d'une année d'affiliation à la Caisse des veuves et des orphelins des militaires subalternes est exigée, afin de ne pas traiter les veuves visées par la proposition plus favorablement que celles qui ont épousé un militaire en activité de service.

Het spreekt vanzelf dat de krachtens deze bepaling gevaloriseerde jaren enkel in rekening worden gebracht om het recht op pensioen te bepalen, maar niet in aanmerking mogen worden genomen om het bedrag ervan vast te stellen.

De door het 2e amendement van de Regering voorgestelde wijziging heeft ten doel ten voordele van de wezen de bepaling uit te breiden die het eerste amendement ten bate van de weduwen voorziet.

Een lid vraagt welke de financiële kost zal zijn van dit voorstel.

Hierop werd geantwoord dat die last praktisch nul zal zijn.

* * *

Alle artikelen en amendementen werden aangenomen met algemeenheid van stemmen, behoudens artikel 2 dat werd aangenomen met 8 stemmen tegen 1 en 4 onthoudingen.

Het geheel van het ontwerp zoals het hierna voorkomt werd aangenomen met 9 stemmen en 5 onthoudingen.

Dit verslag werd aangenomen met algemene stemmen.

De Verslaggever.

De Voorzitter.

A. DE SWEEMER.

F. VAN BELLE.

TEKST DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN.

Wetsvoorstel tot wijziging van de koninklijke besluiten n°s 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en van de leden van het leger en de Rijkswacht, en tot instelling van een begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde Rijksambtenaren.

Eerste artikel.

Het koninklijk besluit, n° 254, van 12 maart 1936, waarbij eenheid wordt gebracht in de regeling van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel, wordt gewijzigd als volgt :

1) Het eerste lid, 1°, van het eerste artikel wordt door volgende tekst vervangen :

1° — Haar echtgenoot ten minste één jaar aanneembare diensten heeft volbracht zo het huwelijk vóór de oppensioenstelling van deze laatste werd aangegaan, en ten minste twintig jaar, zo het later werd voltrokken;

2) Aan het eerste artikel wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

De in lid 2 en 3 bepaalde afwijkingen worden niet toegepast wanneer het huwelijk na de oppensioenstelling van de echtgenoot werd voltrokken;

3) In paragraaf 1 van artikel 2, worden de woorden « een gepensioneerde of » weggelaten.

4) Artikel 4 wordt aangevuld met een lid 5 en een lid 6, die luiden als volgt :

Indien de wees gesproken is uit een door zijn vader of zijn moeder na hun oppensioenstelling aangegaan huwe-

Il va de soi que les années valorisées en vertu de cette disposition n'entrent en ligne de compte que pour établir le droit à la pension mais ne sont pas prises en considération pour en fixer le montant.

La modification proposée par le 2e amendement du gouvernement a pour but d'étendre au profit des orphelins la disposition que le 1er amendement prévoit en faveur des veuves.

Un membre demande quelle sera la charge financière de la proposition.

Il est répondu que cette charge sera pratiquement insignifiante.

* * *

Tous les articles et amendements ont été adoptés à l'unanimité, à l'exception de l'article 2, lequel a été adopté par 8 voix contre 1 et 4 abstentions.

L'ensemble du projet, tel qu'il est reproduit en annexe, a été adopté par 9 voix et 5 abstentions.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur.

Le Président.

A. DE SWEEMER.

F. VAN BELLE.

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION.

Proposition de loi modifiant les arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936 unifiant les régimes de pensions des veuves et des orphelins du personnel civil de l'Etat et des membres de l'Armée et de la Gendarmerie et instituant une indemnité de funérailles en faveur des ayants droit des pensionnés de l'Etat.

Article premier.

L'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé est modifié comme suit :

1) L'alinéa premier, 1°, de l'article premier, est remplacé par le texte suivant :

1° — Que son mari ait accompli une année de services admissibles au moins, si le mariage a eu lieu avant la mise à la retraite de celui-ci et vingt années au moins s'il a été contracté postérieurement;

2) Il est ajouté à l'article premier un cinquième alinéa conçu comme suit :

Les dérogations prévues aux alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables lorsque le mariage a été contracté après la mise à la retraite du mari.

3) Au paragraphe 1er, de l'article 2, les mots « un pensionné ou » sont supprimés.

4) L'article 4 est complété par un cinquième et sixième alinéas conçus comme suit :

Si l'orphelin est issu d'un mariage contracté par son père ou sa mère, après leur mise à la retraite, la durée des

lijk, wordt de bij het eerste lid vereiste duur van de diensten op twintig jaar gebracht;

De in het derde lid bepaalde afwijking wordt niet toegepast in de bij het vijfde lid bedoelde veronderstelling;

5) In artikel 5 worden de woorden « voor zover deze erkenning vóór de inruststelling geschiedde » en « vóór haar inruststelling » welke onderscheidenlijk voorkomen in het eerste en in het tweede lid, weggelaten;

6) Artikel 11 wordt aangevuld met de volgende tekst, die er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt.

§ 2. — Indien het huwelijk voltrokken werd na de oppensioenstelling van de echtgenoot, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

4 % vanaf 10 jaar tot 20 jaar niet inbegrepen;
10 % van 20 jaar af;

7) Artikel 21, § 1 wordt met volgende tekst aangevuld :

De vrouw die een gepensioneerd heeft gehuwd mag het weduwpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken niet cumuleren met één of meer andere weduwpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de Rijkswerkklidenkas.

In het in voorgaande lid bepaalde geval wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid.

Art. 2.

Het koninklijk besluit n° 255 van 12 maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de rijkswacht wordt als volgt gewijzigd :

1) Het eerste artikel, 2°, wordt door volgende tekst vervangen :

2° — haar huwelijk voltrokken werd vóór dat haar echtgenoot ophield een wedde of een loon te trekken;

2) Aan het eerste artikel wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

3° — de duur van haar huwelijk niet korter weze dan één jaar.

3) Aan het eerste artikel wordt toegevoegd wat volgt :

Evenwel in afwijking van bovenstaande 1° en 2°, heeft eveneens recht op een overlevingspensioen, de weduwe die een huwelijk heeft aangegaan nadat haar echtgenoot werd toegelaten tot het genot van een pensioen wegens diensttijd, op voorwaarde dat deze laatste gedurende ten minste twintig jaar diensten heeft bewezen welke voor de berekening van het overlevingspensioen aanneembaar zijn.

De vóór 1 januari 1936 bewezen diensten worden niet in aanmerking genomen, zo de echtgenoot de terugbetaling heeft bekomen van het tegoed dat bij één van de vroegere Kassen voor weduwen en wezen werd gevormd;

De weduwen van militairen die vóór 1 januari 1922 bij het leger dienst hebben volbracht, mogen deze dienst in aanmerking doen komen voor de berekening van de boven-

services requise par l'alinéa premier est portée à vingt années.

La dérogation prévue à l'alinéa 3 n'est pas applicable dans l'hypothèse visée par l'alinéa 5;

5) A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance ait eu lieu avant l'admission à la retraite » et « avant son admission à la retraite », qui figurent respectivement à l'alinéa premier et à l'alinéa 2, sont supprimés;

6) L'article 11 est complété par le texte suivant qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er.

§ 2. — Si le mariage a été contracté après la mise à la retraite du mari, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

4 % à partir de 10 ans jusqu'à 20 ans exclusivement;
10 % à partir de 20 ans;

7) L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

La femme qui a épousé un pensionné ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Dans le cas prévu à l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice de l'application éventuelle de l'alinéa premier.

Art. 2.

L'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime de pension des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie est modifié comme suit :

1) Le 2° de l'article premier est remplacé par le texte suivant :

2° que son mariage ait été contracté avant que son mari ait cessé d'être rémunéré par un traitement ou un salaire;

2) Il est ajouté à l'article premier un 3° conçu comme suit :

3° que la durée de son mariage ne soit pas inférieure à un an.

3) A l'article premier il est ajouté ce qui suit :

Toutefois, par dérogation aux 1° et 2° ci-dessus, a également droit à une pension de survie la veuve qui a contracté mariage après l'admission de son mari au bénéfice d'une pension pour ancienneté de service, à condition que celui-ci ait rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie.

Les années de services rendus avant le 1er janvier 1936 ne sont pas prises en considération, si le mari a obtenu le remboursement de l'avoir constitué auprès de l'une des anciennes Caisses des veuves et orphelins.

Les veuves de militaires qui ont accompli du service à l'armée avant le 1er janvier 1922, peuvent faire entrer ce service en ligne de compte pour le calcul de la période de

vermelde periode van 20 jaar, voor zover zij ten minste één jaar deelneming kunnen doen gelden aan de Kas voor Weduwen van militairen van lagere rang, opgericht op voornoemde datum.

4) Artikel 2, eerste lid, wordt aangevuld met de woorden « eerste lid » na de woorden « artikel 1 »;

5) Het vierde lid van artikel 4 wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

Heeft geen recht op pensioen, het weeskind gesproken uit een huwelijk voltrokken nadat zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, behalve wanneer deze laatste ten minste twintig jaren diensten heeft bewezen welke aanneembaar zijn voor de berekening van het overlevingspensioen, in voorkomend geval, met inachtneming, onder de voorwaarden bepaald bij artikel 1, 1°, van de diensten volbracht vóór 1 januari 1922 door de militairen van lagere rang, en voor zover de betrokkene het genot van een pensioen wegens diensttijd heeft bekomen.

Heeft geen recht op een pensioen, het weeskind dat geboren is meer dan driehonderd dagen na de datum waarop zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, zonder het voordeel van een pensioen wegens diensttijd te hebben bekomen;

6) In artikel 5 worden de woorden « indien deze erkenning plaats had vóór de pensionering wegens diensttijd », weggelaten;

7) Artikel 8, § 2, wordt met volgende bepaling aangevuld :

Nochtans, zo het huwelijk werd aangegaan nadat de echtgenoot werd toegelaten tot het genot van het pensioen wegens diensttijd, wordt het weduwenpensioen berekend zoals bepaald in § 1.

8) Artikel 12 wordt aangevuld met volgende tekst, welke er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt :

§ 2. — Indien het huwelijk voltrokken werd nadat de echtgenoot toegelaten werd tot het genot van een pensioen wegens diensttijd, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

4 % vanaf 10 jaar tot 20 jaar niet inbegrepen;
10 % van 20 jaar af.

9) Artikel 21, § 1, wordt met volgende tekst aangevuld :

De vrouw die met een houder van een pensioen wegens diensttijd in het huwelijk is getreden, mag het weduwenpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken, niet cumuleren met één of meer andere weduwenpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de Rijkswerkliedenkas.

In het bij voorgaand lid bepaalde geval, wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid.

Art. 3.

De Koning brengt in de statuten van de Rijkswerkliedenkas de wijzingen aan welke overeenstemmen met deze door artikel 1 van deze wet aangebracht in het koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936.

vingt ans ci-dessus, pour autant qu'elles puissent faire valoir au moins un an de participation à la Caisse des veuves des militaires de rang subalterne, créée à la date précitée.

4) L'article 2, alinéa premier, est complété par l'insertion des mots « alinéa premier » après les mots « l'article premier »;

5) L'alinéa 4 de l'article 4 est remplacé par les dispositions suivantes :

N'a pas droit à une pension l'orphelin issu d'un mariage contracté après que son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sauf si ce dernier a rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie, compte tenu, le cas échéant, dans les conditions prévues à l'article 1er, 1°, des services accomplis avant le 1er janvier 1922, par les militaires de rang subalterne et pour autant que l'intéressé a obtenu le bénéfice d'une pension pour ancienneté de service.

N'a pas droit à une pension l'orphelin dont la naissance a eu lieu plus de trois cents jours après la date à laquelle son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sans avoir obtenu le bénéfice d'une pension d'ancienneté;

6) A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance ait eu lieu avant l'admission à la pension pour ancienneté de service » sont supprimés;

7) Le § 2 de l'article 8 est complété par la disposition suivante :

Toutefois, si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, la pension de la veuve est calculée comme il est dit au § 1er.

8) L'article 12 est complété par le texte suivant, qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er :

§ 2. — Si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

4 % à partir de 10 ans jusqu'à 20 ans exclusivement;
10 % à partir de 20 ans.

9) L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

La femme qui a épousé le titulaire d'une pension pour ancienneté de service ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Dans le cas prévu par l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice de l'application éventuelle de l'alinéa premier.

Art. 3.

Le Roi apportera aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat les modifications correspondant à celles que l'article premier de la présente loi a introduites dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936.

Art. 4.

De voordelen die voortvloeien uit de wijzigingen door of krachtens de artikelen 1 tot 3 aangebracht in de koninklijke besluiten n° 254 en 255 van 12 maart 1936 en in het koninklijk besluit van 1 juli 1937 houdende de statuten van de Rijkswerkliedenkas, worden eveneens verleend wanneer de gebeurtenis welke het recht op een overlevingspensioen doet ontstaan, zich heeft voorgedaan vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft.

Art. 5.

De toepassing van voorgaande bepalingen mag de vermindering niet tot gevolg hebben van het pensioen hetwelk de wezen genieten, of zouden komen te genieten, die gesproten zijn uit een door hun vader vóór zijn oppensioensstelling aangegaan huwelijk, voor zover de datum van de geboorte van deze wezen vóór de inwerkingtreding van deze wet ligt.

Art. 6.

§ 1. — In geval van overlijden van de houder van een burgerlijk of kerkelijk rustpensioen, van een militair pensioen wegens diensttijd, of van een rustpensioen wordt, ten bate van zijn (haar) niet uit de echt gescheiden noch van tafel en bed gescheiden echtgeno(o)t(e) of, bij ontstentenis, van zijn (haar) erfgenamen in de rechte linie, als compensatie voor begrafeniskosten een vergoeding uitgekeerd die overeenstemt met het brutobedrag van het laatste maandbedrag van het pensioen, hetwelk vóór het overlijden werd uitgekeerd.

Het bedrag van de vergoeding is in alle gevallen tot 10.000 frank beperkt.

Wegens het gedrag van de gerechtigde ten opzichte van de overledene kan, in uitzonderingsgevallen, de Minister die het Bestuur der pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, of zijn gemachtigde, beslissen dat de vergoeding niet wordt uitgekeerd of dat het ten bate van één of meer gerechtigden zal gebeuren.

§ 2. — Bij ontstentenis van de in § 1 bedoelde rechthebbers, mag de vergoeding worden uitgekeerd ten bate van elke natuurlijke of rechtspersoon, die bewijst dat hij de begrafeniskosten heeft gedragen.

In dit geval is de vergoeding gelijk aan de werkelijk gedane kosten, zonder dat zij evenwel meer mag bedragen dan het bedrag bij dit artikel ten gunste van de echtgeno(o)t(e) of van de erfgenamen in de rechte linie bepaald.

§ 3. — In geval van cumulatie van verscheidene rustpensioenen ten laste van de Schatkist of van de Rijkswerkliedenkas, wordt de bij § 1 verleende vergoeding uit hoofde van elk pensioen toegekend, zonder dat het totaal van deze vergoedingen evenwel 10.000 frank ten hoogste mag te boven gaan.

§ 4. — De Koning kan, op de voordracht van de Minister die het Bestuur der pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, het bij dit artikel bepaalde maximumbedrag verhogen.

Art. 7.

Een inhouding van 0,5 % wordt ten bate van de Schatkist gedaan op het brutobedrag van de burgerlijke en kerkelijke rustpensioenen, van de militaire pensioenen wegens diensttijd en van de door de Rijkswerkliedenkas uitgekeerde pensioenen.

Art. 4.

Les avantages découlant des modifications apportées par ou en vertu des articles 1er à 3 aux arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936 et à l'arrêté royal du 1er juillet 1937 portant les statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, sont également accordés lorsque l'événement donnant ouverture au droit à la pension de survie est survenu avant la date à laquelle la présente loi produit ses effets.

Art. 5.

L'application des dispositions qui précèdent ne peut avoir pour effet de réduire le montant de la pension dont bénéficient ou viendraient à bénéficier des orphelins issus d'un mariage contracté par leur père avant sa mise à la retraite, pour autant que la date de naissance de ces orphelins soit antérieure à celle de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 6.

§ 1er. — Lors du décès du titulaire d'une pension de retraite civile ou ecclésiastique, d'une pension militaire pour ancienneté de service ou d'une pension de retraite à charge de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, il est liquidé au profit de son conjoint non divorcé ni séparé de corps ou, à son défaut, de ses héritiers en ligne directe, en compensation de frais funéraires, une indemnité égale au montant brut de la dernière mensualité de pension liquidée avant le décès.

Dans tous les cas, le montant de l'indemnité est limité à 10.000 francs.

En raison de la conduite du bénéficiaire à l'égard du défunt, le Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, ou son délégué, peut décider, dans des cas exceptionnels, que l'indemnité ne sera pas liquidée ou qu'elle le sera au profit de l'un des bénéficiaires ou de plusieurs d'entre eux.

§ 2. — A défaut des ayants droit visés au § 1er, l'indemnité peut être liquidée au profit de toute personne physique ou morale qui justifie avoir assumé les frais funéraires.

Dans ce cas, l'indemnité est équivalente aux frais réellement exposés sans qu'elle puisse cependant excéder la somme prévue par le présent article en faveur du conjoint ou des héritiers en ligne directe.

§ 3. — Dans le cas de cumul de plusieurs pensions de retraite à charge du Trésor ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, l'indemnité accordée par le § 1er est attribuée du chef de chaque pension sans toutefois que le total de ces indemnités puisse dépasser le maximum de 10.000 francs.

§ 4. — Le Roi peut, sur la proposition du Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, majorer le montant maximum prévu par le présent article.

Art. 7.

Une retenue de 0,5 % est effectuée au profit du Trésor sur le montant brut des pensions de retraite civiles et ecclésiastiques, des pensions militaires pour ancienneté de service et des pensions de retraite servies par la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Art. 8.

De opbrengst van de bij artikel 7 bedoelde inhouding, evenals de uitgaven voortvloeiend uit deze wet en uit de wijzigingen die ze brengt aan de koninklijke besluiten n^{rs} 254 en 255 van 12 maart 1936 alsook aan de statuten van de Rijkswerkliedenkas, worden ingeschreven op de begroting voor orde.

Art. 9.

Deze wet treedt in werking de eerste van de maand nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Art. 8.

Le produit de la retenue visée à l'article 7, de même que les dépenses résultant de la présente loi et des modifications qu'elle apporte aux arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936, ainsi qu'aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat sont inscrits au budget pour ordre.

Art. 9.

La présente loi produit ses effets le premier du mois suivant la date de sa publication au *Moniteur belge*.
